

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

OPENBARE COMMISSIEVERGADERINGEN

HANDELINGEN

COMMISSIE VOOR ALGEMENE ZAKEN, HET REGLEMENT
EN DE VERZOEKSCRIFTEN

VERGADERING VAN 29 NOVEMBER 1994

Interpellatie van mevrouw S. Creyf tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het archiefwezen Met redenen omklede motie

**VOORZITTER : De heer E. Balde-
wijns**

— *De interpellatie wordt gehouden
om 10.15 uur*

**Interpellatie van mevrouw S. Creyf
tot de heer L. Van den Brande, mi-
nister-president van de Vlaamse re-
gering, Vlaamse minister van Econo-
mie, KMO, Wetenschapsbeleid,
Energie en Externe Betrekkingen,
over het archiefwezen**

De voorzitter : Aan de orde is de in-
terpellatie van mevrouw Creyf tot de
heer Van den Brande, minister-pre-
sident van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Economie,
KMO, Wetenschapsbeleid, Energie
en Externe Betrekkingen, over het
archiefwezen.

Mevrouw S. Creyf : Mijnheer de
voorzitter, in de Senaat werd door
de heer Garcia op 10 februari jongst-
leden een amendement ingediend op
het tijdens de bijzondere zitting
1991-1992 in de Senaat ingediend
voorstel van archiefwet. Dit amende-
ment bevat een volledige autonome
regeling in verband met het archief-
wezen en is bijgevolg, zoals de Raad
van State opmerkt : "een nieuw en
autonoom voorstel van wet".

Het voorstel stond reeds een eerste
keer op de agenda van de commissie
voor het Onderwijs en de Weten-
schappen van de Senaat, maar de
discussie werd nog niet aangevat om-
wille van de bespreking van de be-
groting 1995.

De reden voor deze interpellatie is te
vinden in onze overtuiging dat door
dit voorstel de belangen van de ge-
westen en gemeenschappen miskend
worden en dat in het bijzonder de
Vlaamse Gemeenschap zal worden
benadeeld.

Het archiefwezen is — zoals de Raad
van State opmerkt — een gemengde
materie : de regeling op het vlak van
de archivering behoort tot de be-
voegdheid van de federale overheid
en tot die van de gemeenschappen
en de gewesten.

De bepalingen in het nieuwe voor-
stel beperken de bevoegdheden die
de gemeenschappen en gewesten
putten uit het artikel 92bis van de
bijzondere wet van 8 augustus 1980
tot hervorming der instellingen.

De gemeenschappen en gewesten
zullen, indien het voorstel van wet
wordt goedgekeurd, nog enkel kun-
nen beslissen of ze al dan niet, en op
deze wijze, zullen toetreden tot de
nieuwe regeling.

Het nieuwe voorstel voorziet in sa-
menwerkingsakkoorden die echter
pas kunnen worden gesloten na de
totstandkoming van de nieuwe fede-
rale wet. De aangewezen weg is het
sluiten van samenwerkingsakkoor-
den tussen de bevoegde overheden
over krachtlijnen en principes voor-
aleer algemene regels en principes
bij federale wet worden vastgelegd.
De Raad van State geeft in haar ad-
vies op het nieuwe voorstel van ar-

chiefwet uitvoerig commentaar op
de bevoegdheidsverdeling in deze
materie en stelt tenslotte de vraag
:"of de coherentie en derhalve de ef-
ficiëntie van een regeling inzake het
archiefwezen niet vereisen dat de
verschillende bij de materie betrok-
ken federale en gemeenschaps- en
gewestoverheden zich op voorhand
erover beraden en hoe ter zake het
best tot één algemene regeling kan
worden gekomen, waarbij de onder-
scheidende bevoegdheden in een geest
van wederzijds respect, maximaal op
elkaar worden afgestemd".

De vraag naar overeenkomsten met
de gemeenschappen alvorens de
nieuwe regeling wordt goedgekeurd,
wordt dus ingegeven door de logica
van de staatshervorming en vanuit
de bezorgdheid voor een goed be-
leid. Wij moeten voorkomen dat er
in België zes of zeven verschillende
soorten archiefbeleid ontstaan.

De wijze van feitelijke scheiding van
het Rijksarchief is, om verschillende
redenen, onaanvaardbaar. De voor-
gestelde splitsing is nadelig voor de
Vlaamse Gemeenschap. In dit voor-
stel krijgen de Duitstalige en Frans-
talige gemeenschappen en het Brus-
selse Hoofdstedelijk Gewest even-
veel middelen en rechten als de
Vlaamse Gemeenschap. Deze mid-
delen zullen voor alle instanties op
dezelfde wijze door de federale over-
heid worden betaald. Dit beant-
woordt niet aan de realiteit op het
terrein. Vlaanderen beschikt immers

Creyf

over zoveel meer openbare archiefdiensten en documentatiecentra.

Wij menen dan ook dat de splitsing van het federaal archief moet gebeuren op basis van een 60/40-verhouding en niet op basis van een 50/50-verhouding zoals het nieuwe voorstel is ingeschreven.

Uit een radioscopie blijkt dat het volume van de archieftaken — dus zonder de centrale administratie en de centrale technische diensten — op dit ogenblik als volgt is samengesteld : Brussel heeft 44,41 percent, Vlaanderen 31,59 percent, Wallonië 22,35 percent en Eupen tenslotte 1,65 percent.

Ten slotte is het voorstel veel te duur en daarom ook onuitvoerbaar.

De lasten die worden opgelegd aan de besturen op het vlak van personeel, gebouwen, uitrusting en werking zijn onbetaalbaar, behoudens er een verdrievoudiging of zelfs een vervijfvoudiging komt van de financiële middelen. Het zullen vooral de ondergeschikte besturen zijn — de Kerkfabriek valt daar bijvoorbeeld ook onder — die deze lasten zullen moeten dragen.

Politiek gezien kan dit nieuwe voorstel geen wet worden zonder overeenkomsten met de gemeenschappen en de gewesten.

Daarom dringen wij er bij de minister-president op aan het probleem van het archiefwezen en meer in het bijzonder het in bespreking zijnde nieuwe voorstel van wet aanhangig te maken bij het Overlegcomité federale regering-executieven.

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : Mijnheer de voorzitter, ik stel het op prijs dat mevrouw Creyf interpelleert over dit probleem dat trouwens al herhaaldelijk is besproken in een gemengde werkgroep van Kamer en Senaat waarvan ik de afgelopen jaren deel

heb uitgemaakt. Deze werkgroep heeft tal van voorstellen besproken, waaronder het mijne. Ik heb overigens verschillende versies ingediend, de eerste in 1980. Het feit dat ik verschillende versies heb moeten indienen om te kunnen rekening houden met de nieuwe wetgeving inzake de staatshervorming en met het advies van de Raad van State wijst er al op dat er echt problemen zijn.

De interpellatie van mevrouw Creyf baseert zich op het werkstuk van de gemengde werkgroep dat als amendement op een vroeger voorstel van wet door de heer Garcia in de Senaat is ingediend. Er is afgesproken dat een soortgelijke werkwijze zou worden gevolgd in de Kamer.

Het lijkt ons wenselijk dat dit voorstel door de twee Kamers voor het eind van volgend jaar wordt goedgekeurd. Daarom meen ik dat het aspect timing in deze interpellatie de nodige aandacht moet krijgen.

De Raad van State heeft erkend dat de bevoegdheid over het archiefwezen een gemengde materie is. Bij de grondwetsherziening van 1980 is al bepaald "dat de bevoegdheid ter zake — hoewel het om een culturele materie ging — niet integraal naar de gemeenschappen kon gaan". Het advies van de Raad van State van 1992 over mijn voorstel van wet bepaalt "dat tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort al hetgeen de oprichting en de organisatie van deze rijksdienst betreft. In deze des te meer, daar de nochtans goed gekende taken van de betrokken rijksdienst bij de herverdeling van de overheidsbevoegdheden nooit in vraag zijn gesteld." Verder leidt de Raad hieruit af "dat de algemene voorzieningen omtrent het neerleggen en het bewaren van geschriften en andere stukken en het raadplegen ervan blijven behoren tot de federale regelingsbevoegdheid". De Raad van State zegt hierover ook nog het volgende : "Gelet zowel op de regelingsbevoegdheid van respectievelijk de federale overheid en de gemeenschappen alsook de autonomie van

de gemeenschappen en de gewesten onderling en ten aanzien van de federale overheid, kan de vraag gesteld worden of geen toepassing zou moeten worden gemaakt van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen om langs een samenwerkingsakkoord voor het geheel van het archiefwezen tot een sluitende regeling te komen."

In zijn advies van 30 juni laatstleden heeft de Raad van State zijn vorig advies ter zake bevestigd. Hij zegt dus nogmaals dat het wenselijk is dat tussen de gemeenschappen en de federale overheid een samenwerkingsakkoord tot stand komt.

Overigens wijs ik er op dat de minister van Binnenlandse Zaken herhaaldelijk op een samenwerkingsakkoord met de gemeenschappen heeft aangedrongen.

Ik denk dus, zoals mevrouw Creyf, dat er geen discussie is over de vraag of deze samenwerkingsakkoorden nodig zijn. De vraag is wel of die samenwerkingsakkoorden moeten worden gesloten voor of na de goedkeuring van het voorstel van wet.

Ik ben er, gelet op de timing waarover ik heb gesproken en op de moeilijkheden die zouden kunnen rijzen bij voorafgaande samenwerkingsakkoorden, voorstander van om eerst de wet goed te keuren en om nadien, op basis van de goedgekeurde tekst, samenwerkingsakkoorden te sluiten.

Het belangrijkste voor mij is echter dat er niet te veel tijd verloren gaat en dat het Parlement deze wet, al dan niet geamendeerd, zal kunnen goedkeuren voor de eerstvolgende parlementsverkiezingen.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik vind het interessant dat de geïnterpelleerde en de interpellant rechtover elkaar zitten. Dat doet mij denken aan

Van den Brande

het Britse Parlement waar de afstand tussen de oppositie en een kabinetslid precies vijf centimeter langer is dan de lengte van de degen, die men op die manier weliswaar wel kan trekken, maar waarmee men elkaar niet kan raken.

Ik ben van mening dat dit een uitstekende gelegenheid is om te zoeken naar een oplossing voor het aangehaalde probleem. Ik ben het met u eens dat het in de nieuwe federale staatsstructuur perfect mogelijk is om voor deze uiterst belangrijke materie een oplossing te vinden. Materies zoals het stedenbouwkundig erfgoed en alles wat te maken heeft met archieven zijn van essentieel belang voor elke cultuurgemeenschap, maar ook voor de federale overheid.

Een eerste vraag van de interpellant heeft te maken met de bevoegdheden.

Men kan ter zake niet terugvallen op een wettekst die staat, gemeenschap of gewest uitdrukkelijk enige bevoegdheid toekent op het vlak van het archiefwezen.

De Raad van State heeft bovendien, uitgaande van de voorbereidende werken bij de staatsvormingswetten, in talrijke adviezen duidelijk gemaakt dat het hier gaat om een gemengde bevoegdheid.

Aangezien het hier gaat om een gedeelde bevoegdheid, werden tijdens de vorige legislatuur voorbereidende besprekingen gevoerd tussen de federale regering en de gemeenschapsregeringen ten einde een globaal samenwerkingsakkoord over de organisatie van het archiefwezen en over de principes voor de algemene reglementering — bewaring, neerlegging, openbaarheid, Hoge Raad voor het Archiefwezen, enzovoort — uit te werken.

Dit samenwerkingsakkoord zou dan worden voorgelegd aan het Parlement en de Raden, ter vervanging van de bestaande archiefwet. Eigen-

lijk werd er dus al een spoor getrokken. Om een samenwerkingsakkoord tot stand te brengen moeten men minstens met twee zijn, en in dit geval moet iedereen akkoord gaan.

Ik wens er de nadruk op te leggen dat men er tijdens de voorbereidende werken toch de voorkeur aan gaf eerst een samenwerkingsakkoord te sluiten en nadien een wetgeving uit te werken.

Deze werkwijze is tijdens de huidige legislatuur verlaten. Ik meen nochtans dat zij de beste is. Zij is richtinggevend voor een aantal van onze opvattingen, onder meer dat autonomie in vrijwilligheid tot meer samenwerking moet kunnen leiden.

De federale regering heeft inderdaad het initiatief overgelaten aan het Parlement en ondersteunt het onderzoek van de desbetreffende voorstellen van wet in de Senaat. Aangezien deze wetsvoorstellen een ruim toepassingsgebied hebben -zij hebben betrekking op de archiefstukken van alle overheden- en een gedeelde aangelegenheid betreffen, rijst uiteraard de vraag naar de nodige samenwerking en overleg tussen de bevoegde overheden.

Zoals mevrouw Creyf heeft opgemerkt is er tot nog toe geen afdoend antwoord tussenbeide gekomen.

De Vlaamse regering heeft, zowel in antwoord op brieven van de federale minister van Wetenschapsbeleid als op eigen initiatief, herhaaldelijk gewezen op deze problematiek. Uit de briefwisseling met minister Dehousse blijkt dat we meermaals hebben aangedrongen op een verstandige oplossing.

De Vlaamse regering heeft de federale regering steeds verzocht dat de bevoegde overheden vooraf, in gemeen overleg, algemene krachtlijnen en principes inzake het archiefwezen zouden afspreken. Vervolgens zouden wetgever en decreetgever zich uitspreken. Met andere woorden, wij wilden als "grote mensen" tot afspraken komen, zoals we dat voor

andere zaken tijdens de vorige legislatuur hadden gedaan.

Het voorstel dat nu in bespreking is in de Senaatscommissie huldigt een andere opvatting. Het voorziet meteen in een algemene wettelijke regeling. Slechts in de volgende fase zou worden onderhandeld met de gemeenschappen en gewesten voor het sluiten van een samenwerkingsakkoord. De Raad van State heeft -zij het in bedekte termen- kritiek geleverd op deze werkwijze, wat mij ertoe aanzet ons terug op het spoor te zetten waarvoor gekozen werd in de vorige legislatuur. Meermaals heb ik de bevoegde federale minister gewezen op de noodzaak om, overeenkomstig de aanbevelingen van de Raad van State, hierover tijdig en grondig overleg te plegen, tot op heden echter zonder resultaat. Ik weet wel dat uiteindelijk de decreetgever beslist, maar acht het toch wenselijk naar de Raad van State, onze eerste raadgever, te luisteren. In dit dossier kan men ons zeker geen passiviteit verwijten. Herhaaldelijk hebben we op de grond van de zaak gewezen, op de aanbevelingen van de Raad van State en op de wenselijkheid om via overleg tot een goede regeling te komen, spijtig genoeg, tevergeefs.

Het document dat voorligt, in feite een amendement van de heer Garcia, beoogt een splitsing van het Rijksarchief waarbij de Franse Gemeenschap evenveel krijgt als de Vlaamse Gemeenschap, wat niet overeenstemt met de werkelijkheid. En ik zeg dit niet vanuit een Noord-Zuid-gevoeligheid. Het voorstel van de heer Garcia voorziet in vijf directies :

— een directie te Brussel voor het archief van de federale staat;

— een directie voor het federaal archief gelegen in Vlaanderen;

— een directie voor het federaal archief gelegen in Wallonië ;

Van den Brande

— een directie voor het federaal archief gelegen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest;

— een directie voor het federaal archief gelegen in het gerechtelijk arrondissement Eupen.

De directie voor het Brussels Gewest zou volgens de ontworpen regeling ook bevoegd zijn voor de archieven van de Vlaamse Gemeenschap die gevormd werden in het Brussels Hoofdstedelijk gebied. De logica die achter dit voorstel schuilt kan merkwaardige consequenties hebben.

Deze regeling lijkt mij voor Vlaanderen principieel onaanvaardbaar.

Welke stappen kunnen wij doen om de belangen van de Vlaamse Gemeenschap op dit punt te verdedigen?

Aangezien het gaat om een wetsvoorstel dat in bespreking is in het federale parlement, is er de wettelijke mogelijkheid — artikel 32, paragraaf 1, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen — dat de Vlaamse Raad, ter voorkoming van een belangenconflict, overleg vraagt over het wetsvoorstel. Het voorstel kan de Vlaamse Raad immers ernstig benadelen en het komt bijgevolg in eerste instantie aan de Vlaamse Raad toe hierover een standpunt in te nemen.

Mevrouw Creyf, u stelt ook de vraag of de Vlaamse regering dit dossier kan aanklaarten in het Overlegcomité federale regering — gemeenschaps- en gewestregeringen.

Vermits het hier in essentie gaat om een parlementair initiatief, meen ik dat de Vlaamse regering hiertoe niet eigenmachtig kan besluiten.

De Vlaamse regering kan een formeel belangenconflictenberoep enkel inleiden tegen een beslissing of een ontwerp van beslissing van de federale regering. De Vlaamse regering kan wel elke aangelegenheid aan de agenda stellen van het Overlegcomité, maar verkiest dat de Vlaamse

Raad in parlementaire aangelegenheden vooraf een standpunt inneemt. Ik wens dit echter een beetje te voorkomen. Ik stel vast dat de contacten op dit vlak met de federale minister van wetenschapsbeleid, de heer Dehousse, geen enkel resultaat geven. Het is misschien nuttig dat er door de Vlaamse Raad een standpunt wordt ingenomen, wat mij dan de gelegenheid geeft het probleem aan te kaarten in het Overlegcomité. Ik ben het met de heer Hancké eens dat we niet nog meer tijd mogen verliezen en dat dit punt nog tijdens deze legislatuur moet worden geregeld.

Het verheugt mij dat mevrouw Creyf dit probleem in het daglicht heeft geplaatst. Het behoort misschien wel niet tot de spectaculaire zaken van het dagelijkse politieke leven, maar het is van het grootste belang voor de toekomst. Ik zal de Raad op de hoogte houden van de eventuele initiatieven en stappen van de Vlaamse regering in dit verband.

De voorzitter : Mevrouw Creyf heeft het woord.

Mevrouw S. Creyf : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister-president voor zijn antwoord waaruit blijkt dat we voor een groot stuk op dezelfde golflengte zitten.

Minister-president Van den Brande : Voor het overige deel kunnen we nog altijd proberen een bemiddelaar te vinden. (*Men glimlacht*)

Mevrouw S. Creyf : Mijnheer de minister-president, uit uw antwoord leid ik af dat u de regeling vervat in het amendement-Garcia principieel niet aanvaardbaar vindt voor Vlaanderen.

Onze zienswijze verschilt vooral over de te volgende procedure. Ik was van plan een motie in te dienen waarin ik de Vlaamse Executieve vraag dit probleem op de agenda te plaatsen van het Overlegcomité federale regering-executieven. Als ik het goed voorheb, hebt u met uw vraag naar een initiatief van de

Vlaamse Raad de bal naar ons kamp toegespeeld.

Minister-president Van den Brande : Het amendement-Garcia is een parlementair initiatief waarover de Vlaamse regering zich niet eigenmachtig hoeft uit te spreken en waarvoor ze niet op eigen initiatief naar het Overlegcomité moet gaan. Het lijkt mij in deze zaak wel wenselijk dat de Vlaamse Raad ons een signaal geeft om op basis daarvan zelf stappen te kunnen doen.

Mevrouw S. Creyf : Wij zullen dan een met redenen omklede motie indienen.

Minister-president Van den Brande : Dat is voldoende. Over de inhoud van die motie moet ik mij niet uitspreken.

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : Mijnheer de voorzitter, na deze uiteenzettingen en het antwoord van de minister-president vrees ik het ergste, namelijk dat we wet op onze bil kunnen schrijven, als ik mij deze volkse uitdrukking mag permitteren.

De voorgestelde procedure zal de parlementaire behandeling op de lange baan schuiven. De reactie dat het voorstel dat voorligt onaanvaardbaar is voor Vlaanderen, omdat de middelenverdeling voor ons ongunstig is, verbaast mij. De filosofie van het voorstel is de eenheid van het archiefwezen te garanderen zoals die in alle federale staten bestaat. Het lijkt mij een aberratie in een land twee of meer archiefsystemen te hebben. Zelfs voor de materies die binnen de culturele autonomie vallen, zoals de opleiding van de archivariissen en de diplomavereisten, pleit ik voor een zo groot mogelijke overeenstemming in de verschillende taalgebieden, zoals dat in Duitsland, Canada en de Verenigde Staten het geval is.

Ik meen dat wij het ons toch niet kunnen veroorloven om op dat vlak

Hancké

een andere zienswijze te hebben. We kunnen wel het volgende zeggen : er is de federale wet, maar wij houden rekening met de grondwetsherziening en we splitsen het Rijksarchief op volgens de taalgemeenschappen. Dat lijkt mij in overeenstemming te zijn met de logica van de grondwetsherziening en met de opmerkingen van de Raad van State over de bevoegdheid van de federale wetgever op dit vlak.

Aangezien wij ook zeggen dat ieder bestuursniveau instaat voor zijn eigen archivering, is dat ook het geval voor de gewesten en de gemeenschappen. Het volstaat in deze filosofie dat een van de gemeenschappen zich aan de federale regeling onttrekt om onze regeling onwerkbaar te maken. Bijgevolg hebben wij beslist dat er een samenwerkingsakkoord moet komen tussen de gemeenschappen en de federale overheid om de regeling samen te bevestigen en om afspraken te maken over de materies die thuishoren in de culturele autonomie, zoals bijvoorbeeld de opleiding tot archivaris. Daarover kunnen Vlaanderen en Wallonië eventueel verschillende regelingen uitwerken, maar dat was niet de optie van de werkgroep. Wij hebben, samenvattend, een federale wet gemaakt met de mogelijkheid van een akkoord tussen de gemeenschappen ten einde een zo groot mogelijke coherentie te bereiken tussen de verschillende taalgemeenschappen. Wij hebben in de organisatie van het federale archief toch rekening gehouden met de grondwetsherziening en wij hebben ten slotte een splitsing volgens de gemeenschappen. Er werd daarbij lang stilgestaan bij de vraag of er een apart Brussels Hoofdstedelijk archief moest zijn. Men kon ook kiezen voor de mogelijkheid om de Vlaamse bescheiden uit Brussel naar de Vlaamse Gemeenschap over te hevelen en de Franstalige bescheiden naar de Franstalige Gemeenschap.

De minister-president heeft erop gewezen dat het Brusselse Hoofdstedelijk Gebied ook met communautaire opdrachten kan worden belast. Het compromis bevat geen bepalingen over de verdeling van de middelen. Bij de samenstelling van de Hoge Raad heeft men rekening gehouden met de federale opsplitsing met een evenredige vertegenwoordiging van de verschillende gemeenschappen.

Indien de Vlaamse Raad de motie goedkeurt, wordt de Vlaamse regering gemachtigd de problematiek aanhangig te maken bij het Overlegcomité. Het Overlegcomité beschikt over 60 dagen om uitspraak te doen. Wat gebeurt er na de uitspraak ? Het Overlegcomité kan besluiten dat een voorafgaand overleg wenselijk is en de gemeenschappen een akkoord moeten sluiten. Er staat echter geen termijn op de sluiting van het akkoord. Mocht het Parlement het wetsvoorstel niet goekeuren vóór juni 1995, vrees ik voor een uitstel sine die.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, het door de heer Garcia ingediende amendement is om twee redenen niet aanvaardbaar.

Ten eerste, het voorziet in de regeling dat de directie van het Brusselse Gewest bevoegd is voor de archieven van de Vlaamse Gemeenschap die werden gevormd in het Brusselse Hoofdstedelijk Gebied.

Het criterium "gevormd in het Brusselse Hoofdstedelijk Gebied" is geen relevant argument om de archieven onder te brengen bij de directie van het Brusselse Gewest. Ik meen te hebben begrepen dat u evenmin als ik voorstander bent van een totaal onafhankelijk Vlaams Archiefwezen. De Vlaamse regering steunt het voorstel van een gemeenschappelijke benadering van het archiefwezen over alle entiteiten van het land. Zij gaat akkoord met een oprichting van

gewestelijke directies voor het beheer van het archief van de federale staat te Brussel en in Vlaanderen en Wallonië. Zij gaat eveneens akkoord met de oprichting van een directie voor het federaal archief gelegen in het Brusselse Hoofdstedelijk Gebied op voorwaarde dat de locatie van archivering, met name Brussel, geen determinerende rol speelt bij de verdeling van de archieven.

Ten tweede, het voorliggend amendement voorziet in een verdeling van het volume van archieftaken waarbij Brussel 44,41 percent krijgt, Vlaanderen 31,59 percent, Wallonië 22,35 en Eupen 1,65 percent.

Inzake de procedure wens ik te waarschuwen voor een eventuele patstelling.

Indien de Vlaamse Raad zich beroept op een belangenconflict om de problematiek aanhangig te maken bij het Overlegcomité wordt de behandeling van het wetsvoorstel voor een periode van 60 dagen opgeschort. Hierdoor loopt De Raad het risico dat het Parlement, binnen deze legislatuur, niet meer de kans heeft het wetsvoorstel goed te keuren.

Om dit te vermijden, kan de Vlaamse Raad een aangepast signaal geven zodat de problematiek niet als een belangenconflict wordt behandeld maar veeleer in het kader van de overlegbevoegdheid van het Overlegcomité. Overleg met de gemeenschappen en de federale regering biedt het voordeel dat een eventueel "talmen" van de federale minister gezamenlijk kan gecounterd worden. Ik herhaal dat men beter een belangenconflict kan vermijden omdat de procedure opschortend is en, bij ontstentenis van een oplossing, de federale overheid de beslissing neemt.

Mijnheer de voorzitter, collega's, alhoewel ik als hoofd van de Vlaamse regering het recht heb deze problematiek bij het Overlegcomité aanhangig te maken, wens ik liever te handelen in samenspraak met de Vlaamse Raad. Ik ben van mening

Van den Brande

dat men dit onderwerp beter kan behandelen na overleg met de gemeenschappen en de federale overheid zodat de doelstelling van artikel 92bis inzake een samenwerkingsakkoord geen dode letter blijft.

De voorzitter : Collega's, ik beklemtoon dat de Vlaamse Raad niet gebaat is met een belangenconflict. Ik stel voor dat de Raad een motie in-

dient zodat de problematiek in het kader van de overlegbevoegdheid kan worden behandeld.

Mevrouw Creyf, u kunt een motie indienen of aankondigen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door mevrouw Creyf werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd.

Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens de volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

— *De vergadering wordt gesloten om 11.00 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties.

Ze worden in twee edities uitgegeven :

- de eerste, met witte kaft en het embleem van de Vlaamse Raad in goudkleur, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen ;
- de tweede, met witte kaft en met onderaan rechts de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

AZRV : Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften

BAAZ : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken

BEAG : Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

CULT : Commissie voor Cultuur

EELW : Commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid

FIBE : Commissie voor Financiën en Begroting

HROL : Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

LENA : Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

MEDI : Commissie voor de Media

ONVW : Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

OPWV : Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

SAMW : Commissie voor Samenwerking

WEGE : Commissie voor Welzijn en Gezondheid